

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL GALAȚI
SECȚIA PENALĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI
ÎNCHIEIERE

Ședința publică de la 04.02.2015

Completul compus din:

PREȘEDINTE : MM

Judecător : DIB

Grefier : CT

-.-.-.-.-

Ministerul Public a fost reprezentat de procuror GE din cadrul
Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galați

La ordine fiind soluționarea apelurilor declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg. Bujor, inculpatul C.G.I. și de partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin D.G.R.F.P. Galați, împotriva sentinței penale nr. 203/13.11.2014 pronunțată de Judecătoria Tg. Bujor în dosarul nr. 1116/316/2014.

La apelul nominal, a răspuns pentru inculpatul C.G.I.– lipsă, avocat P.G.– apărător ales, lipsă apelanta-parte civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin D.G.R.F.P. Galați.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei, arătându-se că, prin încheierea din 19.01.2015, în temeiul art. 395 alin. 1 C.proc.pen., instanța a repus cauza pe rol pentru a se pune în discuția participanților procesuali oportunitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală în vederea dezlegării în principiu a următoarei chestiuni de drept, respectiv dacă în privința infracțiunii de contrabandă, în cazul în care bunurile care fac obiectul infracțiunii au fost identificate și indisponibilizate în vederea confiscării, se va dispune atât confiscarea bunurilor respective, cât și obligarea autorului/autorilor la plata taxelor vamale, a accizelor și a taxei pe valoare adăugată, calculate prin raportare la valoarea în vamă a bunurilor confiscate ori se va dispune doar confiscarea bunurilor respective, după care;

Procurorul, susține că nu poate avea altă poziție decât cea pe care a învederat-o instanței cu ocazia susținerii motivelor de apel de la data de 7 ianuarie 2015.

Practic, chestiunea pe care instanța a pus-o în discuție la acest termen de judecată este aceea care a făcut obiectul căii de atac promovate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg. Bujor.

Raportat la faptul că a susținut că nu este inadmisibil a se dispune atât confiscarea cât și obligarea la plata despăgubirilor civile către A.N.A.F. consideră că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală pentru considerentele arătate la termenul din 7 ianuarie 2015.

Apărătorul inculpatului arată că există două instituții care, din punctul său de vedere, sunt de natură să corecteze, să simplifice sau să clarifice, respectiv instituția recursului în interesul legii și instituția dezlegării unor pricini de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dacă în ceea ce privește prima chestiune a existat un demers redactat defectuos de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în sensul promovării în anul 2011 a unui recurs în interesul legii, dar care nu a cuprins hotărâri care se refereau practic la aceeași situație de fapt cu o rezolvare diferită, astăzi Curtea de Apel a pus în discuție o chestiune mai nouă ca și instituție, mai simplu de accesat, și anume instituția trimiterii cauzei sau sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a constata că există o chestiune de drept care urmează a fi clarificată, urmând ca instanța desemnată cu soluționarea apelului, față de critica adusă de parchet să poată să dispună.

Apreciază că este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție considerând-o binevenită din punctul său de vedere.

De asemenea, dacă se va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, arată că, punctul său de vedere este cel formulat deja în cuprinsul dezbaterilor ce au avut loc la data de 07.01.2015.

CURTEA

Expunerea succintă a obiectului cauzei:

Prin rechizitoriul nr. 130/P/2013 din 08.07.2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor, înregistrat pe rolul Judecătoriei Târgu Bujor sub nr. 1116/316/2014 din data de 09.07.2014, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului C.G.I. pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 3 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.

S-a reținut, în esență, în sarcina inculpatului următoarea situație de fapt:

La data de 25.01.2010, în jurul orelor 10³⁰, inculpatul C.G.I. a plecat de la domiciliu, la volanul autoturismului marca Volkswagen Passat, înmatriculat sub nr. BR 73 GCM, a trecut frontiera între România și Republica Moldova, prin PTF Oancea, jud. Galați, și s-a deplasat în piața din localitatea Cahul, unde a luat legătura cu o persoană de sex masculin pe care o cunoștea sub numele de Sașa, despre care știa că se ocupă cu vânzarea de țigări și electrocasnice, și a stabilit cu aceasta să-i procure cantitatea de 5.000 de pachete de țigări de proveniență Republica Moldova, pentru care urma să-i achite suma de 17.700 lei.

Conform înțelegerii, inculpatul s-a reîntors în România, intrând prin PTF Oancea, jud. Galați, în jurul orelor 14³⁰-15⁰⁰, și s-a deplasat în localitatea Roșcani, județul Galați, acesta fiind locul convenit cu cetățeanul moldovean pentru efectuarea tranzacției. A așteptat pe raza localității, în locația stabilită, până în jurul orelor 22⁰⁰, când, în apropierea sa, au staționat două autoturisme cu numere de înmatriculare de Republica Moldova, din care au coborât două persoane de sex masculin. A discutat cu una dintre ele, pe nume Ion, care i-a înmănat mai multe colete învelite în folie neagră de plastic,

comunicându-i că, în interior, se află cantitatea de țigări solicitată, respectiv 5.000 de pachete, și căruia i-a achitat contravaloarea acestora, respectiv suma de 17.700 lei. După finalizarea tranzacției, inculpatul a încărcat coletele în mașina personală și s-a deplasat pe DN 26, județul Galați, cu intenția de a ajunge la domiciliu.

Pe raza localității Vlășcuța, com. Măstăcani, jud. Galați, inculpatul a fost oprit în trafic de un echipaj al poliției de frontieră, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu în zonă. S-a efectuat controlul asupra autoturismului condus de inculpat, ocazie cu care au fost descoperite, atât în portbagaj, cât și în habitacul, coletele învelite în folie neagră de plastic. I s-a solicitat acestuia să desfacă un colet, descoperindu-se în interior mai multe pachete de țigări marca Winston având aplicat timbru de acciză Republica Moldova.

În consecință, inculpatul a fost condus la sediul poliției de frontieră unde, în prezența sa, au fost deschise toate coletele pe care le transporta. S-a constatat că acestea conțineau pachete de țigări de diferite mărci (Winston Silver, Winston Blue Super Slims, Glamour Azure Super Slims și Kent Nanotek) având aplicate timbre de acciză Republica Moldova.

S-a procedat la numărarea țigaretelor, rezultând cantitatea totală de 5914 pachete, ce a fost ridicată de organele de poliție și depusă la Camera de Corpuri Delicte a STPF Galați, cu dovada seria AAA nr. 05541 din data de 27.01.2010.

De asemenea, de la inculpat au fost ridicate și sumele de 487 lei și 2550 euro, asupra cărora a fost instituită măsura asiguratorie a sechestrului, sumele de bani fiind depuse de organele de cercetare penală la CEC Bank, cu recipisele de consemnare nr. 678425/1 din data de 29.03.2010 (pentru suma de 487 lei) și, respectiv, nr. 678433/1 din data de 29.03.2010 (pentru suma de 2550 euro).

Prin adresa nr. 18135/BTV/SJ din 11.07.2013, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați a comunicat faptul că, se constituie parte civilă în cauză cu suma de 54.076 lei, reprezentând cuantumul drepturilor vamale și altor taxe datorate în vamă, la data de 25.01.2010, aferente mărfurilor introduse/deținute ilegal în țară, la care se adaugă accesoriile prevăzute de lege pentru creanțele fiscale până la data plății integrale.

Prin sentința penală nr. 203/13.11.2014 a Judecătorei Tg. Bujor s-a dispus – în baza art. 386 C.proc.pen., raportat la art. 5 C.pen. – schimbarea încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului C.G.I., din infracțiunea de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 3 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările următoare, în infracțiunea de complicitate la contrabandă, prevăzută de art. 26 C.pen. (1969), raportat la art. 270 alin. 1 din Legea nr. 86/2006. S-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de inculpatul C.G.I., de achitare în temeiul dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. b teza întâi C.proc.pen., raportat la art. 270 alin. 3 din Legea nr. 86/2006.

În baza art. 26 C.pen. (1969), raportat la art. 270 alin. 1 din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 396 alin. 10 C.proc.pen., a fost condamnat inculpatul C.G.I. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la contrabandă, prevăzută de art. 26 C.pen. (1969), raportat la art. 270 alin. 1 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare (faptă săvârșită la data de

25.01.2010), la pedeapsa închisorii de 1 (un) an și 6 (șase) luni și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.pen. (1969), pe o perioadă de 2 (doi) ani. În temeiul art. 71 alin. 2 C.pen. (1969), s-a aplicat inculpatului, pe perioada executării pedepsei închisorii, pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.pen. (1969). În temeiul art. 81 alin. 1 C.pen. (1969), s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii de 1 an și 6 luni aplicate inculpatului, pe durata unui termen de încercare de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, stabilit în condițiile art. 82 alin. 1 C.pen. (1969), iar în temeiul art. 83 alin. 1 C.pen. (1969) s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor privitoare la cauzele de revocare a suspendării condiționate. De asemenea, în temeiul art. 71 alin. 5 C.pen. (1969) s-a dispus suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata termenului de încercare stabilit pentru pedeapsa principală, respectiv de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni.

Pe latură civilă, s-a luat act că Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați, s-a constituit parte civilă cu suma de 54.076 lei reprezentând quantumul drepturilor vamale și altor taxe datorate în vamă la data de 25.01.2010 aferente mărfurilor introduse/deținute ilegal în țară, sumă la care se adaugă accesoriile prevăzute de lege pentru creanțele fiscale de la data de 25.01.2010, până la data plății integrale. S-a respins ca nefondată acțiunea civilă formulată de partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați.

În temeiul art. 118 alin. 1 lit. e C.pen. (1969), s-a dispus confiscarea de la inculpat a următoarelor bunuri, depuse la Camera de Corpuri Delicte a S.T.P.F. Galați, conform dovezii de primire seria AAA nr. 05541 din data de 27.01.2010 (fila 50, dosar urm. pen. nr. 130/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor), și anume: 5.914 pachete de țigarete.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c C.proc.pen., s-a dispus ridicarea – la momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe penale – a sechestrelor asigurătorii instituite prin Ordonanțele nr. 18/D/P/2010 din data de 29.03.2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – D.I.I.C.O.T., Serviciul Teritorial Galați, cu privire la suma de 487 lei, depusă de organele de cercetare penală la CEC Bank, cu recipisa de consemnare nr. 678425/1 din data de 29.03.2010, și suma de 2550 euro, depusă de organele de cercetare penală la CEC Bank, cu recipisa de consemnare nr. 678433/1 din data de 29.03.2010. Totodată, în temeiul art. 404 alin.4 lit. f C.proc.pen., în referire la art. 255 alin. 1 C.proc.pen., s-a dispus restituirea către inculpatul C.G.I., după rămânerea definitivă a prezentei sentințe penale, a sumelor de 487 lei și 2550 euro, indisponibilizate în conturile de la CEC Bank, Sucursala Galați (recipisa de consemnare nr. 678425/1 din data de 29.03.2010 și nr. 678433/1 din data de 29.03.2010- filele 64 și 74 din dosarul nr. 130/P/2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Bujor).

În fine, în temeiul art. 274 alin. 1 C.proc.pen., a fost obligat inculpatul C.G.I. la plata sumei de 500 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

În esență, instanța de fond a luat act de faptul că s-a solicitat ca judecarea cauzei să se facă în procedura simplificată a recunoașterii învinuirii, admitând cererea

formulată de inculpat în acest sens. Constatând că inculpatul se face vinovat de comiterea faptelor deduse judecății, prima instanță a dispus condamnarea acestuia la pedeapsa închisorii. S-a apreciat ca fiind mai favorabilă legea penală în vigoare înainte de data de 01.02.2014.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, instanța de fond a arătat că, în drept, potrivit dispozițiilor art. 277 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, când mărfurile sau alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii nu se găsesc, infractorul este obligat la plata echivalentului lor în lei. *Per a contrario*, atunci când mărfurile sau bunurile care au făcut obiectul infracțiunii de contrabandă se găsesc și sunt ulterior confiscate, infractorul nu va mai fi obligat la plata echivalentului lor în lei, în același sens, pronunțându-se și instanța supremă prin decizia penală nr. 1644/01.04.2003.

De asemenea, a mai învederat prima instanță că, potrivit art. 256 alin. 1 din Legea nr. 86/2006, datoria vamală se stinge prin:

- a) plata cuantumului drepturilor;
- b) remiterea cuantumului drepturilor;
- c) invalidarea declarației vamale depuse pentru un regim vamal ce implică obligația de plată a drepturilor;
- d) confiscare;**
- e) distrugerea prin dispoziția autorității vamale;
- f) abandonul în favoarea statului;
- g) pierderea mărfurilor datorită cazului fortuit sau forței majore;
- h) scăderea cantitativă a mărfurilor datorită unor factori naturali, pentru partea corespunzătoare procentului de scădere.

Așadar, prin confiscarea bunurilor introduse ilegal pe teritoriul vamal al României, se realizează stingerea datoriei vamale aferentă bunurilor respective.

Deși în alineatul 2 al aceluiași articol se prevede că *stingerea datoriei vamale în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. d) - h), operează numai dacă situațiile s-au produs înainte de acordarea liberului de vamă, în cazul mărfurilor declarate pentru un regim vamal ce implică obligația de plată a drepturilor*, este evident că această ipoteză nu se poate aplica în cazul mărfurilor introduse ilegal în țară prin alte locuri decât cele destinate controlului, fiind exclusă *de plano* într-o asemenea situație acordarea liberului de vamă de către autoritățile vamale.

A mai apreciat instanța de fond că, prin obligarea, pe de o parte, a inculpatului la plata sumei de 54.076 lei reprezentând cuantumul drepturilor vamale și altor taxe datorate în vamă la data de 25.01.2010 aferente mărfurilor introduse/deținute ilegal în țară, sumă la care se adaugă accesoriile prevăzute de lege pentru creanțele fiscale de la data de 25.01.2010 până la data plății integrale către partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați, și prin confiscarea, pe de altă parte, a celor 5.914 pachete de țigări, s-ar ajunge în fapt la o dublă sancționare, din punct de vedere material, pentru una și aceeași activitate infracțională.

Instanța de fond a mai constatat că pentru țigările care au făcut obiectul contrabandei nu s-a reușit intrarea acestora în circuitul comercial, fiind indisponibilizate

în vederea confiscării de către autorități, astfel că inculpatul nu poate fi obligat la plata drepturilor vamale și altor taxe datorate în vamă la data de 25.01.2010 aferente mărfurilor introduse/deținute ilegal în țară, sumă la care să se adauge accesoriile prevăzute de lege pentru creanțele fiscale, astfel cum s-a solicitat de către partea civilă.

Pentru a putea fi atrasă răspunderea civilă delictuală a inculpatului, este necesară întrunirea a patru condiții: să se fi cauzat un prejudiciu; să se fi săvârșit o faptă ilicită; între fapta ilicită și prejudiciu să existe raport de cauzalitate; fapta ilicită cauzatoare de prejudiciu să fi fost săvârșită cu vinovăție.

În cauză, instanța de fond a apreciat că nu este îndeplinită condiția privitoare la existența prejudiciului. Prejudiciul material presupune o lezare certă și actuală a patrimoniului celui care pretinde producerea prejudiciului respectiv. În cazul complicității la infracțiunea de contrabandă, care este o infracțiune de pericol, nu se poate vorbi despre producerea vreunui prejudiciu, numai prin înlesnirea la introducerea în țară, în mod fraudulos, a unor mărfuri de contrabandă, nefiind urmată de introducerea respectivelor mărfuri în circuitul comercial și necauzându-se, astfel, vreun prejudiciu bugetului de stat.

Dacă s-ar fi reușit introducerea mărfurilor de contrabandă în circuitul comercial, evident s-ar fi produs o fraudare a bugetului de stat prin neplata drepturilor vamale și altor taxe datorate în vamă. În situația în care mărfurile de contrabandă sunt interceptate și, ulterior, confiscate de către autorități, prejudicierea bugetului de stat nu se produce, întrucât mărfurile respective nu au fost valorificate de către făptuitor, și nici nu mai există vreo posibilitate ca prejudiciul să se producă în viitor.

Împotriva sentinței penale nr. 203/13.11.2014 a Judecătoriei Tg. Bujor s-a declarat apel de Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg. Bujor, de partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați și de inculpatul C.G.I. La termenul de judecată din data de 07.01.2015, inculpatul a declarat că înțelege să își retragă apelul formulat.

Procurorul și partea civilă au criticat hotărârea primei instanțe doar cu privire la latura civilă, arătând că în mod greșit s-a dispus respingerea acțiunii civile exercitate în cauză.

Expunerea pe scurt a chestiunii de drept:

Problema de drept care se ridică în cauză este aceea dacă, în privința infracțiunii de contrabandă, în cazul în care bunurile care fac obiectul infracțiunii au fost identificate și indisponibilizate în vederea confiscării, se va dispune atât confiscarea bunurilor respective, cât și obligarea autorului/autorilor la plata taxelor vamale, a accizelor și a taxei pe valoare adăugată, calculate prin raportare la valoarea în vamă a bunurilor confiscate ori se va dispune doar confiscarea bunurilor respective?

În practica judiciară recentă această chestiune a fost una controversată, instanțele de judecată, inclusiv instanța supremă, adoptând soluții diferite.

Examenul de admisibilitate a sesizării:

Curtea apreciază ca fiind admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, potrivit dispozițiilor art. 475 C.proc.pen., întrucât:

- este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în apel;
- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a problemei de drept puse în discuție depinde soluționarea pe fond a laturii civile a cauzei, apelurile declarate vizând doar această chestiune;
- problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unui recurs în interesul legii și asupra acestei chestiuni Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat deja printr-o decizie întemeiată pe dispozițiile art. 471 alin. 1 C.proc.pen. sau printr-o hotărâre întemeiată pe dispozițiile art. 475 C.proc.pen.

Curtea mai observă că, în această materie, prin decizia nr. 21 din 17 octombrie 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii a respins ca inadmisibil recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind măsura de siguranță a confiscării speciale prevăzută de art. 118 alin. 1 lit. a din Codul penal de la 1969, în cazul infracțiunii de contrabandă prevăzută de art. 270 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, concomitent cu obligarea legală a inculpatului la plata sumelor reprezentând datoria vamală. Astfel fiind, chestiunea în discuție nu a primit o rezolvare din partea instanței supreme, după această decizie instanțele continuând să pronunțe soluții contradictorii.

Chiar dacă prin nota nr. 8 din 14.01.2013 a Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a încercat unificarea practicii judiciare în această materie, dificultățile generate de imprecizia sintagmei „zona în care se află primul birou vamal” au determinat pronunțarea, în continuare, de hotărâri judecătorești contradictorii.

Punctele de vedere ale părților:

Procurorul și partea civilă au apreciat că instanța de fond a reținut eronat că datoria vamală s-a stins ca urmare a confiscării cantității de 5.918 pachete de țigări găsite asupra inculpatului și că prejudicierea bugetului de stat nu s-a produs întrucât țigările nu au fost introduse în circuitul comercial.

Potrivit dispozițiilor art. 4 pct. 13 și art. 4 pct. 14 lit. a din Codul vamal al României, prin datorie vamală se înțelege obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export, iar prin drepturi de import se înțeleg taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit la importul de mărfuri.

Art. 202 din Regulamentul comunității economice europene nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar prevede că datoria vamală la import ia naștere prin introducerea sau deținerea ilegală pe teritorial vamal al comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import.

Conform art. 224 alin. 1 din Codul vamal al României, datoria vamală la import ia naștere prin introducerea ilegală pe teritoriul României a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar la alin. 3 al aceluiași articol se arată că debitori sunt, printre alții, persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză sau orice persoană care a cumpărat sau deținut

mărfurile în cauză ori care știa sau care trebuia să știe că în momentul cumpărării sau primirii mărfurilor că acestea au fost introduse ilegal.

În cazul infracțiunii de contrabandă urmarea imediată constă în crearea unei stări de pericol pentru regimul vamal și producerea unei pagube bugetului de stat prin neplata taxelor vamale.

Pe de altă parte, în raport de prevederile art. 206 ind. 5 lit. b, art. 206 ind. 6, art. 207 ind. 7 lit. d, art. 131 și art. 136 din Codul fiscal, s-a apreciat că pentru țigările provenite din Republica Moldova introduse ilegal pe teritoriul României cu complicitatea inculpatului și găsite asupra acestuia, acesta datorează suma de 54.076 lei, plus accesorii.

Concluzia primei instanțe, în sensul că datoria vamală s-ar fi stins prin confiscarea pachetelor de țigări este greșită deoarece, potrivit art. 256 alin. 2 din Codul vamal, stingerea datoriei vamale în cazurile prevăzute la alin. 1 lit. d și h operează numai dacă situațiile s-au produs înainte de acordarea liberului de vamă în cazul mărfurilor declarate pentru un regim vamal ce îndeplinea obligația de plată a drepturilor. Or, în cauză, mărfurile nu au fost declarate la vamă, au fost introduse în țară în mod ilegal. Inculpatul a fost depistat cu țigările asupra sa după introducerea acestora în țară, iar nu în imediata apropiere a punctului de trecere al frontierei.

În sprijinul argumentelor învederate procurorul și partea civilă au invocat jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (cauza C-459/07 – Veli Elshani vs. Hauptzollamt Linz).

Inculpatul, prin apărător ales, a arătat că în această problemă există o diversitate de soluții, însă soluția majoritară este în sens contrar celor susținute de procuror și partea civilă. În acest sens a depus la dosarul cauzei, cu titlu de practică judiciară, două hotărâri judecătorești. Astfel, printr-o soluție a Judecătoriei Giurgiu, care a rămas definitivă la Curtea de Apel București, s-a statuat că „dispunându-se în mod legal confiscarea bunurilor ce au făcut obiectul infracțiunii de contrabandă inculpații nu mai pot fi obligați la plata de taxe vamale și majorări de întârziere, pentru că nu au rămas în proprietatea bunurilor”. De asemenea, în dosarul nr. 3325/121/2009, prin decizia penală nr. 168/2010, Curtea de Apel Galați, în apel, soluționând o cauză similară, pentru țigările care au fost găsite s-a dispus confiscarea, dar nu și obligarea inculpaților la plata de obligații vamale către stat (decizia a rămas definitivă prin respingerea recursurilor declarate de procuror și partea civilă).

În opinia inculpatului, prin hotărârea pronunțată Judecătoria Tg. Bujor a aplicat un principiu de bază al dreptului, respectiv acela potrivit căruia o persoană nu poate fi obligată de două ori la plata unei datorii. Țigările au fost plătite de inculpat, dar acesta nu a rămas cu un folos și nici Statul român nu a înregistrat vreo pierdere pentru că țigările nu au intrat în circuitul comercial. Statul român, în opinia inculpatului, ar realiza o îmbogățire fără just temei dacă s-ar admite acțiunea civilă.

În privința dispozițiilor art. 256 alin. 2 din Codul vamal al României, a arătat inculpatul acestea sunt redactate într-un mod insuficient de clar, pentru că arată că „stingerea datoriei vamale în cazul de la literele d) și h) operează numai dacă situațiile

s-au produs înainte de acordarea liberului la vamă”. Or, în cazul de față nu s-a intrat în țară în mod legal cu țigările, pentru a se acorda „liber la vamă”.

În ceea ce privește jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene invocată de procuror, s-a arătat că aceasta se referă la alte situații, în care se presupune că bunurile au intrat legal în țară, dar ulterior au urmat alt circuit.

Punctul de vedere al completului de judecată:

Membrii completului de judecată au opinii diferite asupra chestiunii în discuție.

Astfel, **unul dintre membrii completului** apreciază ca fiind corect raționamentul instanței de fond, fiind de părere că, în cazul infracțiunii de contrabandă, atunci când bunurile care fac obiectul infracțiunii au fost identificate și indisponibilizate în vederea confiscării, se va dispune doar confiscarea bunurilor respective.

Suplimentar față de argumentele prezentate de instanța de fond în motivarea soluției dispuse, se mai observă că, potrivit art. 653 lit. a din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, astfel cum acesta a fost aprobat prin H.G. nr. 707/2006, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 3.000 la 8.000 lei sustragerea de la controlul vamal a oricăror bunuri sau mărfuri care ar trebui plasate sub un regim vamal. În acest caz bunurile se confiscă.

Potrivit art. 654 din același regulament, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 653 lit. a - c, atunci când mărfurile nu mai pot fi identificate, contravenientul este obligat la plata unei sume egală cu valoarea în vamă a acestora, la care se adaugă drepturile de import și alte drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe ce se stabilesc la punerea în liberă circulație a mărfurilor. Această măsură are același efect juridic ca și confiscarea mărfurilor în ceea ce privește stingerea datoriei vamale.

Se constată că una și aceeași faptă, constând în sustragerea de la controlul vamal a oricăror bunuri sau mărfuri care ar trebui plasate sub un regim vamal, poate constitui, după caz, infracțiune de contrabandă sau contravenție de contrabandă, în funcție de valoarea bunurilor sau de frecvența faptelor într-o anumită unitate de timp.

Însă, în ceea ce privește contravenția de contrabandă, dispozițiile art. 654 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, astfel cum acesta a fost aprobat prin H.G. nr. 707/2006 stabilesc cu claritate ce se întâmplă în cazul în care bunurile nu se găsesc, autorul faptei fiind obligat la plata unei sume egală cu valoarea în vamă a acestora, la care se adaugă drepturile de import și alte drepturi legal datorate reprezentând impozite și taxe ce se stabilesc la punerea în liberă circulație a mărfurilor.

În acest context, aplicarea unui alt tratament sancționator, din punct de vedere al răspunderii civile, în privința infracțiunilor de contrabandă, în sensul că autorul ar trebui obligat – chiar dacă față de bunurile obiect al infracțiunii se dispune confiscarea – și la plata taxelor vamale, a accizelor și a taxei pe valoare adăugată, calculate prin raportare la valoarea în vamă a bunurilor confiscate, apare ca fiind o soluție cel puțin inechitabilă.

În opinia celui alt membru al completului, soluția corectă în cauză este aceea propusă de procuror și de partea civilă, în sensul că, pe lângă confiscarea țigărilor provenind din săvârșirea infracțiunii de contrabandă, instanța de fond ar fi trebuit să

dispună și obligarea inculpatului la plata taxelor vamale, a accizelor și a taxei pe valoare adăugată, calculate prin raportare la valoarea în vamă a bunurilor confiscate.

Prezentarea jurisprudenței Curții de Apel Galați:

Cu titlu exemplificativ, menționăm următoarele hotărâri judecătorești identificate în jurisprudența Curții de Apel Galați:

- Dosar nr. 2665/324/2012

Prin **sentința penală nr. 425/04.10.2012 a Judecătoriei Tecuci** a fost condamnat inculpatul P.T. la 1 an și 4 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă prevăzută de art. 270 alin. 3 din Legea nr. 86/2006, cu aplicarea art. 320 ind. 1 alin. 7 C.proc.pen. (1968), precum și la pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și lit. b C.pen. (1969) pe o durată de 1 an.

S-a admis în parte acțiunea civilă formulată de către partea civilă A.N.A.F. și a fost obligat inculpatul să plătească acesteia suma de 5.509 lei, cu titlu de daune.

Conform art. 118 lit. e C.pen. (1969), s-a dispus confiscarea de la inculpat a 600 pachete de țigări marca Wiston, aflate în custodia I.P.J. Galați.

În fapt, s-a reținut că la data de 19.12.2011 inculpatul P.T. a fost depistat deținând și transportând ilegal cantitatea de 600 pachete de țigări (reprezentând 12.000 țigarete) provenind din contrabandă, produse în Republica Moldova, sustrăgându-se astfel de la plata taxelor vamale și a accizelor în sumă totală de 5.509 lei.

Prin **decizia penală nr. 473/R/25.03.2013 a Curții de Apel Galați** s-au admis recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Tecuci, inculpatul P.T. și partea civilă Agenția Națională de Administrare Fiscală – Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați, împotriva sentinței penale nr. 425/04.10.2012 pronunțată de Judecătoria Tecuci în dosarul nr. 2665/324/2012, s-a casat în parte sentința penală recurată și, în rejudecare, printre altele, s-a constatat acoperit parțial – prin plata sumei de 5.509 lei de către inculpat – prejudiciul cauzat părții civile A.N.A.F. – Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați și a fost obligat inculpatul la plata către partea civilă a accesoriilor aferente sumei de 5509 lei, calculate până la data efectuării plății, respectiv 31.01.2013.

- Dosar nr. 1446/316/2013

Prin **sentința penală nr. 277/20.11.2013 a Judecătoriei Tg. Bujor** s-a dispus, printre altele, condamnarea inculpaților M.L., D.M. și N.M. la câte o pedeapsă închisorie de 4 luni, pentru săvârșirea infracțiunii de contrabandă, prevăzută de art. 270 alin. 3 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu aplicarea art.74 lit. a, raportat la art.76 lit. d C.pen. (1969).

A fost respinsă ca nefondată cererea de constituire parte civilă formulată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați.

În temeiul art. 118 C.pen. (1969) s-a dispus confiscarea de la inculpați a 1.180 pachete de țigări, aflate la Camera de corpuri delictive a S.T.P.F. Galați.

În fapt, s-a reținut în sarcina inculpaților că au depozitat la punctul de lucru al unei societăți comerciale cantitatea totală de 1.180 pachete de țigarete cu timbru de

accizare de Republica Moldova sau inscripția „Dutty Free Sale Only”, cunoscând că țigările provin din contrabandă.

Prin **decizia penală nr. 55/A/10.02.2014 a Curții de Apel Galați** s-au respins ca nefondate apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg.Bujor, de inculpații D.M., M.L. și N.M. și de partea civilă Direcția Regională Generală a Finanțelor Publice Galați, apelul părții civile vizând obligarea inculpaților la plata sumei de 10.964 lei, plus accesoriile prevăzute de lege, reprezentând cuantumul drepturilor vamale și a altor taxe datorate în vamă aferente mărfurilor introduse ilegal în țară.

Dosar nr.7526/121/2010

Prin sentința penală nr. 576/31.08.2012 pronunțată în dosarul penal nr.7526/121/2010, Tribunalul Galați a dispus asupra acțiunii civile, după cum urmează:

A admis în parte acțiunea civilă formulată de partea vătămată/parte civilă Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați și în consecință:

În baza art. 14 C.pr.pen rap la art. 998 C.civ a obligat în solidar pe cei cinci inculpați să plătească părții civile suma de 77.101,94 lei reprezentând cuantumul drepturilor de import pentru 10.625 pachete țigări marca „Plugarul”.

A respins ca nefondate celelalte pretenții solicitate de partea civilă.

În baza art. 13 alin 1 din legea 39/2003 în ref. la art. 118 lit. a C.pen a dispus confiscarea celor 10.625 pachete de țigări marca „Plugarul”, aflate în Camera de Corpuri Delicte a IJPF Galați.

A menținut sechestrul asigurător dispus în cursul urmăririi penale asupra autoturismului marca Audi, tip A6, cu nr. de înmatriculare L-55-SEY, an fabricație 1999, serie șasiu WAUZZZ4BZXN089739, aparținând inculpatului L.I. și asupra sumei de 4.900 lei, ridicată de la același inculpat, sumă ce a fost consemnată la CEC Bank la dispoziția instanței.

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul Galați a reținut că partea vătămată Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați s-a constituit parte civilă cu suma de 99.412,85 lei, reprezentând cuantumul drepturilor vamale pentru 10.625 pachete de țigări marca Plugarul.

Suma menționată este formată din valoarea în vamă, taxa vamală, acciza și TVA.

Întrucât întreaga cantitate de țigări a fost confiscată cu ocazia flagrantului organizat la data de 22.06.2010, instanța a apreciat că în suma pretinsă nu trebuie inclusă și valoarea în vamă de 0,5 euro/pachet, astfel că a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea vătămată/parte civilă Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați.

Prin decizia penală nr.140/13.06.2012 a Curții de Apel Galați s-a majorat cuantumul despăgubirilor civile acordate părții civile ANAF – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați de la suma de 77.101,94 la suma de 99.412,85 lei.

S-au menținut restul dispozițiilor sentinței penale atacate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de prim control judiciar a reținut următoarele:

„În ce privește latura civilă se constată că în mod corect instanța de fond a reținut că inculpații au creat părții civile un prejudiciu constituit din sumele pe care le-ar fi datorat dacă țigările ar fi fost legal importate, respectiv taxa vamală, acciza și TVA.

Astfel, potrivit art. 4 pct. 13 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare prin datorie vamală se înțelege obligația unei persoane de a plăti cuantumul drepturilor de import sau de export, iar potrivit art. 4 pct. 14 lit. a din aceeași lege, drepturile de import reprezintă taxele vamale și taxele cu efect echivalent cu al taxelor vamale de plătit, la importul de mărfuri.

Potrivit prevederilor art. 224 din Legea nr. 86/2006, datoria vamală la import ia naștere și prin introducerea ilegală pe teritoriul României a mărfurilor supuse drepturilor de import.

Aceeași reglementare este cuprinsă și în art. 202 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar unde se precizează că o datorie vamală la import ia naștere și prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import; debitor vamal este și orice persoană care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa, sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, ca ele au fost introduse ilegal.

Prin Hotărârea Curții Europene de Justiție data în cauză 24-68 din data de 01.07.1969, având ca părți Comisia Comunității Europene împotriva Italiei, s-a statuat ca toate taxele, indiferent de modul lor de aplicare, care sunt impuse în mod unilateral asupra mărfurilor ce traversează frontierele, fără a avea regimul strict al taxelor vamale, reprezintă taxe cu efect echivalent. Orice obligație pecuniară, indiferent de mărimea, destinația și modul de aplicare, care este impusă în mod unilateral asupra mărfurilor autohtone sau străine, pentru simplul motiv ca acestea traversează o frontieră și care nu este o taxă vamală în sensul strict al cuvântului, este o "taxă cu efect echivalent".

Așa fiind, hotărârea Curții Europene de Justiție se referă și la acciza și TVA-ul, percepute asupra mărfurilor care traversează frontiera României, și reprezintă taxe cu efect echivalent cu al taxelor vamale, fiind incluse în drepturile de import.

Cu toate acestea, în mod nejustificat, instanța de fond a apreciat că din cuantumul despăgubirilor solicitate trebuie scăzută valoarea în vamă, cu alte cuvinte prețul la care au fost evaluate țigaretetele, cu argumentul că acestea au fost supuse confiscării, fără să observe că măsura de siguranță a confiscării speciale se impunea pentru înlăturarea unei stări de pericol, având caracterul unei sancțiuni penale.

Se constată, așadar că susținerile părții civile sunt întemeiate, pretențiile civile formulate în cauză fiind în mod nejustificat diminuate.

Pentru aceleași considerente mai sus arătate, nu vor fi primite susținerile inculpaților potrivit cărora, odată ridicate țigaretetele în vederea confiscării, datoria vamală nu s-ar mai datora, nefiind nicicum incidente dispozițiile art.233 primul paragraf lit.d din Regulamentul nr.2913/1992 al Consiliului de Instituire a Codului Vamal Comunitar, sau cele ale art.256 din Codul vamal român, care instituie stingerea datoriei vamale în cazul confiscării, însă condiționat de producerea situației înainte de acordarea liberului de vamă, adică a sechestrării mărfurilor înainte de primul birou vamal situat în

interiorul Uniunii Europene, conform celor statuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene prin hotărârea din 2 aprilie 2009 în cauza C-459/2007 (Veli Elshani împotriva Hauptzollamt Linz).

În ce privește solicitarea inculpatului Lungu Ionuț privind ridicarea sechestrului asigurător instituit asupra sumei de bani găsită asupra sa și a autoturismului, Curtea constată că această măsură a fost instituită în scopul reparării pagubei produse. Cum prejudiciul cauzat nu a fost acoperit, cererea apare ca nefondată.”

Prin decizia penală nr. 542/14.02.2013 pronunțată de ICCJ în dosarul penal nr. 7526/121/2010, s-au admis recursurile inculpaților, s-a casat în parte decizia atacată și sentința din 31.08.2011 a Tribunalului Galați și, în rejudecare, a respins ca nefondată acțiunea civilă formulată de partea civilă ANAF – Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Galați și a ridicat măsura sechestrului asigurător dispus asupra autoturismului marca Audi, tip A6, cu nr. de înmatriculare L-55-SEY, serie șasiu WAUZZZ4BZXN089739, aparținând inculpatului L.I. și asupra sumei de 4.900 lei, ridicată de la același inculpat, sumă ce a fost consemnată la CEC Bank la dispoziția instanței.

Pentru a decide astfel, instanța supremă a constatat „ca fiind întemeiată critica inculpaților vizând latura civilă a cauzei, instanța de apel făcând o greșită aplicare a legii sancționată prin prisma cazului de casare prev.de art. 3859 /9 pct. 17/2 C.pr.pen.

Așa cum rezultă din actele dosarului, inculpații au fost prinși în flagrant în dimineața zilei de 22.06.2010, după ce preluaseră de pe malul râului Prut mai multe baxuri de țigări ce le fuseseră aduse de cetățeni moldoveni, descoperindu-se asupra lor cele 10.625 pachete de țigări marca „Plugaru”.

Prin hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-230/08 din 29 aprilie 2010, s-a decis că art. 5 alin. 1 parag.3 și art. 6 alin. 1 din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25.02.1992, privind regimul general al produselor supuse accizelor și deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse, astfel cum a fost modificată prin Directiva 96/99/CE a Consiliului din 30 decembrie 1996, trebuie interpretate în sensul că, mărfurile puse sub sechestru în momentul introducerii pe teritoriul vamal al comunității, distruse simultan sau ulterior, fără ca ele să fi ieșit vreodată din posesia autorităților, nu au fost importate în Comunitate, astfel încât faptul generator al accizei în ce le privește nu se produce.

Dimpotrivă, mărfurile puse sub sechestru după ce au fost introduse ilegal pe acest teritoriu, și anume din momentul în care au ieșit din zona în care se află primul birou vamal situat în interiorul teritoriului respectiv, nu sunt considerate într-un regim de „suspendare a accizelor”, astfel încât faptul generator al accizei pentru aceste mărfuri se produce și, prin urmare, acciza devine exigibilă.

Raportând situația din speță la dispozițiile hotărârii sus-amintite, rezultă că inculpații au fost surprinși în flagrant în momentul introducerii bunurilor pe teritoriul vamal, fără a se depăși zona în care se afla primul birou vamal astfel încât ei nu mai pot fi obligați și la plata drepturilor de import.

Pentru aceste considerente,

DISPUNE:

În baza art. 476 alin. 1, raportat la art. 475 C.proc.pen., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

În privința infracțiunii de contrabandă, în cazul în care bunurile care fac obiectul infracțiunii au fost identificate și indisponibilizate în vederea confiscării, se va dispune atât confiscarea bunurilor respective, cât și obligarea autorului/autorilor la plata taxelor vamale, a accizelor și a taxei pe valoare adăugată, calculate prin raportare la valoarea în vamă a bunurilor confiscate ori se va dispune doar confiscarea bunurilor respective?

În baza art. 476 alin. 2 C.proc.pen., suspendă judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept sesizate.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 04.02.2015.

PREȘEDINTE,
MM

JUDECĂTOR,
D.I.B.

Grefier,

Tehnored: D.I.B./10.02.2015